

○ န : သိ န : ဝ ရှုကြည့်

အခန်း(၁)

ငြိမ်သက်နေသော ကန်ရေပြင်ထဲသို့ ‘ခဲ’ကျသွားသဖြင့် လှိုင်းဂယက် ထသည့် နှယ်။

တည်ငြိမ်အေးချမ်းနေသော မိသားစုဘဝတစ်ခုထဲသို့ မျှော်လင့်မထားဘဲ ရောက်ရှိလာသည့် ‘မိသားစု’ ကြား လှိုင်းဂယက်ထရလိမ့်မည် ဟု ကျော်ဘုန်းလူ တစိုးတစေ့လေးမှ ထင်မှတ်မထားခဲ့ပါချေ။

ထို့ကြောင့်

"ဘယ်လို ဘယ်လို ပြန်ပြောပါဦး အန်ကယ်"

‘တဒုတ်ဒုတ်’မြည်နေသော ကိုယ့်နှလုံးခုန်သံကို ကိုယ်ကြားနေရလောက်အောင် ရုံးခန်းတစ်ခုလုံး အပ် ကျသံ ကြားရနိုင်သည် အထိ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုအားကြီးနေသည် ။

ဦးအောင်မောင်းက သူ့ကို စူးစမ်းသောအကြည့်နှင့် ကြည့်နေသည် ။

ထားတော့။

စူးစမ်းသောအကြည့်ဆိုလျှင် သူ ခံနိုင်ရည်ရှိပါသေးသည် ။

ယခုဟာက ဦးအောင်မင်း၏ မျက်ဝန်းရိပ်တွင် တရားသူကြီးက တရားခွင့်တွင် တရားခံကို ကြည့်သော အကြည့်မျိုးဖြစ်နေသည် မို့။ အမှန်တော့ ဦးအောင်မောင်းက တရားသူကြီးမဟုတ်။ ဗဟိုတရားရုံးရှေ့နေ

"အန်ကယ်"

ဦးအောင်မောင်းက မျက်ဝန်းအကြည့်နှင့် သာ ထူးလေသည် မို့ ပို၍ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ကာ။

"အန်ကယ် ပုံလာပြောနေတာလား"

"လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော်က ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို မောင်ရင် ကောင်းကောင်း မှတ်မိခဲ့မှာ ပါ။ အဲဒီပုံပြင်က အဲဒီမှာ တင် တစ်ခန်းရပ် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်အနေနဲ့ ပြီးစီးမသွားခဲ့ဘူး မောင်ရင်၊ အခန်းဆက် ဇာတ်လမ်းအနေ နဲ့ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့ပြီ"

ဗဟိုတရားရုံးချုပ်ရှေ့နေပီပီ ဦးအောင်မောင်း၏ နိဒါန်းပျိုးမှုက နိမိတ်ပြမေးခွန်းတွေ ပါဝင်နေလေပြီ။

"အန်ကယ် ကျွန်တော့်အတွက် ခပ်ရေးရေးဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းအရာတွေပါ။ ဝေလည်ကြောင်ပတ် မလုပ် ဘဲ ဒဲ့ဒိုးသာပြောပါ။ ကျွန်တော် ရုံးခန်းထဲမှာ အန်ကယ်နဲ့ ကျွန်တော် နှစ်ယောက်ထဲပဲ ရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော့် အခန်းထဲကို ခွင့်မတောင်းဘဲ ဘယ်သူမှ မဝင်ရဲပါဘူး"

ကျော်ဘုန်းလူ ကျွဲမြီးတိုချင် လာပြီမို့ လေကြောတွေ ရှည်ကာ သူ့ဂုဏ်ကိုပင် သူထုတ်ဖော်မိလေပြီ။

သတင်းဆောင်းပါးကို ဝါသနာကြီးပြီး သူကိုယ်တိုင် ဂျာနယ်လစ် (သတင်းမီဒီယာ)သမားဘဝမှ ကိုယ် ပိုင်အခွင့်ဆက်နှင့် စာပေတိုက်တစ်တိုက်ထောင်ပြီး ထုတ်ဝေသူတာဝန်အပြင် ဂျာနယ်နှစ်စောင်ကို အယ်ဒီတာ ချုပ်အနေနဲ့ ပါ တာဝန်ယူပြီး နေ့ညမအား ဝါသနာကို ရှေ့တန်းတင် လုပ်ဆောင်နေသူဖြစ်သည် ။

"မောင်ရင်တော့မြွေပေါက်ပြီ၊ အချစ်ဇာတ်လမ်းဆိုတာ နောက်ဆက်တွဲ ကျန်ခဲ့ရင် မြွေပေါက်ခံရပြီသာ မှတ်၊ မောင်ရင်က မစ္စလီနဲ့ ဇာတ်လမ်းကို အပြတ်မှ မဖြတ်ခဲ့ဘဲကိုးဗျာ၊ ခု မောင်ရင်လည်ပင်းကြိုးကွင်းက မေတ္တာနှောင်ကြိုးဆိုတော့ ဖြတ်မရဘူး၊ မောင်ရင် မသေမချင်း အစွပ်ခံ ရပြီသာမှတ်"

ဟု အဆက်အစပ်မရှိ ခရီးရောက်မဆိုက် ပြောချလိုက်သောစကားကို သူ လိမ့်ပတ်မလည်သဖြင့် ပြန် မေးနေရသော်လည်း ဦးအောင်မောင်းက မထုံတက်တေးနှင့် သူ့အား အကဲခတ်သလို စိမ်ပြေနပြေ ကြည့်နေဆဲ။

"အန်ကယ် ကျွန်တော်မှာ အချိန်သိပ်မရှိဘူး၊ ညက ပရီးမီးယားလိဂ်ပွဲကိုစောင့်ပြီး သတင်းယူရလို့ အိမ် တောင် ပြန်မအိပ်ဘဲ ဒီမှာ မိုးလင်းခဲ့ရတာ၊ အိမ်ပြန်အနားယူမလို့ "

မစားရသေးဘူး ထင်တယ်၊ စားပြီးမှ ပြောရင်ကောင်းမယ် ထင်တယ်၊ နို့မို့ မောင်ရင်လည်မြို့မှာ နင်တင် တင်နဲ့ ဖြစ်ပြီး စားနိုင်သောက်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး "

"ကျွန်တော် အိမ်ရောက်မှ စားမှာ ၊ ခင် ပြင်ထားတဲ့ နံနက်စာက ဘယ်ဆိုင်လက်ရာနဲ့ မှ မလဲနိုင်လို့ ပဲ"

မုဆိုးဖို ဦးအောင်မောင်း၌ မရနိုင်သော အခွင့်အရေးကိုနင်းချေကာ အနိုင်ယူလိုက်သည် ။

မောင်ရင် မောင်ရင်ဟု ခေါ်ပြီး စီးစီးပိုးပိုး ဆက်ဆံသောဦးအောင်မောင်းကို သူအမြင်ကတ်နေသည် ။

သူငယ်ချင်းဦးလေးဖြစ်ပြီး သူ့ထက်(၁၀)နှစ်ခန့် ကြီးသည် နှင့် တက

ယုံသမ္ဘာကြီးပုံစံ ဆက်ဆံနေတာ ခံပြင်းစရာ ကောင်းသော်လည်း ဦး
အောင်မောင်းနှင့် မှ မကင်းနိုင်။ ဦးအောင်မောင်းဆီက အကြံဉာဏ်နှင့်
စာချုပ် စာတမ်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်လည်း ဦးအောင်မောင်းဆီ
က ဆောင်ရွက်မှုကို ရယူနေရသည့် အတွက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

"ကိုယ့်ရဲ့ စေတနာနဲ့ အကြံပေးချက်တွေ ပြီးပြီ၊ မောင်ရင် လက်မခံ
ဘူးဆိုတော့ ပြောတော့မယ်၊ မောင် ရင် ယူအက်စ်အေ ဗွီအေ(ဗာဂျီးနီး
ယား)က ဒေါက်တာလီကိုတော့ မမေ့သေးပါဘူးနော်"

ရင်ထဲ ဒိန်းကနဲ မြည်ဟီးသွားသည်။ ။ တကယ့်ကို လည်ချောင်းထဲ
နင်တင်တင် ဖြစ်သွားခဲ့လေသည် မို့

"အင်း"

"သူ ဆုံးသွားပြီ"

"ဗျာ"

ကျော်ဘုန်းလူ အံ့ဩသွားသည်။ ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ်။
မိမိနှင့် သက်တူရွယ်တူဆိုတော့ ယခုမှ (၃၇)နှစ်ပဲရှိသေးတာ၊ အရွယ်
ကောင်းပဲ။

"ဘာ ဘာရောဂါနဲ့ လဲ"

"သိတဲ့ အတိုင်း သူကနဂိုကတည်းက နှလုံးအားနည်းတဲ့ ရောဂါရှိတ
ယ်၊ နည်းနည်းတေတယ်ပြောရ မလား၊ ခေါင်းမာတယ်လို့ ပြောရမလား
ပဲ၊ ကားအက်ဆီဒင့်ဖြစ်ပြီး ရုတ်တရက် ဆုံးသွားတယ် ဆိုပါတော့"

"ဘယ်တုန်းကလဲ"

"တစ်လကျော်ပြီ"

"အဲဒါ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ"

ကျော်ဘုန်းလူ သိပ်စိတ်မရှည်ချင်တော့။ လွန်ခဲ့သောနှစ် ပေါင်း(၁၁)နှစ်ခန့်က သူ မီဒီယာပေါက်စဘဝ နှင့် ဗွီအေကို ရောက်သွား ခဲ့သည် ။ ဒီမှာ ဦးအောင်မောင်း၏ တူတော်မောင်၊ သူ၏ သူငယ်ချင်း အ ရင်းအချာကြီး ဖြစ်သော ငွေမိုး၏ မိတ်ဆက်ပေးမှုနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့ သည် ။ ထိုမှ လည်ပတ်ရင်းပတ်ရင်း ငြိတွယ်မိကြသည် ။ ဒါပဲ ဖြစ်သည် ။

"မောင်ရင်တို့ အချင်းချင်း ဘာဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ မောင်ရင်ပဲ အ သိဆုံး ဖြစ်မှာ ပါနော်"

ဦးအောင်မောင်းက ခန်းခနဲ့ စကားဆိုသဖြင့် ကျော်ဘုန်းလူ မျက်နှာ တစ်ပြင်လုံး မီးဟပ်ခံရသည့် နှယ် ရဲတွတ်သွားသည် ။

သကောင့်သား ငွေမိုး သူ့ကို ခရေစေ့တွင်းကျ အကုန်ပြောလိုက် သည် ထင်။

"ကိုယ် မနေ့ကပဲ ယူအက်စ်က ပြန်ရောက်လာတာ၊ ဒေါက်တာလီရဲ့ နောက်ဆုံးခရီးကိုပါ ကိုယ်ပို့ဆောင် ပေးခဲ့ပါတယ်၊ တကယ်ကို အတ္တ ကင်းကွာတဲ့ စေတနာဆရာဝန်မို့ ထင်ပါတယ်။ သူ ကုသပေးဖူးတဲ့ လူ နာတွေရဲ့ ပို့ဆောင်ပေးမှုက အံ့ဩလောက်စရာပဲကွာ၊ ဒီထဲမှာ ကြေကွဲစ ရာ အကောင်းဆုံးက မိဘမဲ့ဖြစ်နေရှာတဲ့ သူသား ငယ်လေးပဲ"

"ဟင်သူ ဘယ်တုန်းက အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တာလဲ၊ သူ့ခင်ပွန်းက အ ရင်ဆုံးသွားလို့ လား"

ရင်ထဲ၌ နက်ရှိုင်းသော ထိရှမှု မရှိပေမယ့် ဒေါက်တာလီကို စိတ်ဝင် စားစရာ ကောင်းလွန်းသောသူ အဖြစ်နှင့် စိတ်ဝင်စားစွာ ငြိတွယ်ခဲ့ဖူးသ

ည် ကိုး၊ ရင်ဝယ် ရှုတတလေးတော့ ဖြစ်နေလေသည်။ ။

"နီးနီးသူ့ဘဝမှာ မောင်ရင်ကလွဲလို့ ဘယ်သူနဲ့ မှ ဆက်ဆံခြင်း မရှိခဲ့ပါဘူးဆိုတာ ငွေမိုးက အာမခံ တယ်လေ"

"ခင်ဗျာ"

သူ ခေါင်းမိုးကြိုးပစ်ချခံလိုက်ရသည်။ ။ ငွေမိုး ချောက်ချတာပဲပေါ့။

"ဒါ ဒါဆို"

"ကလေးက မောင်ရင့်ကလေးပေါ့"

"ဟာဗျာ"

အိပ်မက်တစ္ဆေ ခြောက်လှန့်ခံနေရတာလား။ အိပ်ပျက်ခြင်းကြောင့် ကယောင်ချောက်ချားများ ဖြစ်နေ တာလား။

သူမယုံကြည်နိုင်။

ခေါင်းကို တွင် တွင် ခါရမ်းရင်း

"မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျာ အဲဒီလိုနိုင်ငံမှာ နေထိုင်တဲ့ လူမျိုးကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ် ယုံကြည်ရမှာ လဲ၊ သူတို့ ဆီက ယဉ်ကျေးမှုကိုက"

"ဟိုးဟိုး မောင်ရင်၊ ဒါတွေ ကိုယ်နားထောင်ဖို့ လာတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မောင်ရင်နဲ့ စကားပြောချင်လို့ ဆိုပြီး ငွေမိုးက မောင်ရင့်ဖုန်းနံပါတ် တောင်းတယ်၊ အိမ်ဖုန်းဆိုရင် မောင်ရင့်မဟေသီ သိသွား ရင် မြွေပတ်မယ်၊ ဒါကြောင့် ရုံးခန်းဖုန်းနံပါတ် ကိုယ်လှမ်းပေးလိုက်တယ်၊ ဟိုကိုသွားတုန်းက မောင်ရင့်လိပ်စာ ကတ်ကို ကိုယ် မယူသွားမိခဲ့ဘူးလေကွာ၊ ဒါကြောင့် ညကမှ ကိုယ်ပေးလိုက်တယ်ဆိုတော့ သူက ဒီည မြန်မာစံ တော်ချိန် ဆယ့်တစ်နာရီ မောင်ရင့်ရုံးခန်းကို ဖုန်း

ဆက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကိုယ်လာအကြောင်းကြားတာ၊ ပြောရတာ မောလိုက်တာကွာ"

ဦးအောင်မောင်းက သူဇဉ်ခံထားသော Jasmine Tea(တရုတ် လက်ဖက်အကြမ်းခြောက်) ရေနွေးပန်း ကန်ကို တစ်ကျိုက်တည်းသောက်ချလိုက်သည်။ ။

နောက်ခြေကုန်လက်ပန်းဖြစ်နေသော သူ့အားကြည့်ပြီး

"ရော့မောင်ရင့်အတွက် ငွေမိုးပေးလိုက်တဲ့ စာအုပ်လက်ဆောင်၊ မောင်ရင့်လို မီဒီယာသမားအတွက် အကောင်းဆုံးစာအုပ်လို့ ပြောတာပဲ"

ကျော်ဘုန်းလူ စာအုပ်ကို ထုပ်ပိုးပေးထားသော ပတ်ကင်ကို မဖြည့်ကြည့်ဘဲ

"ပေးတဲ့ ငွေမိုးကို ဖုန်းဆက်မှ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါ့မယ်၊ သယ်ယူပေးလာတဲ့ အန်ကယ် ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"ကိုင်းကျေးဇူးတင်တာ နောက်ထား၊ ကိုယ့်ကို ရုံးခန်းလိုက်ပို့ပေး၊ ကျုပ်သားတော်မောင်က ကားအပိုင် စီးသွားလို့ "

"အိုကေ"

သူ ရုတ်တရက်ပင် ထလိုက်သည်။ ။ လက်ဆောင်စာအုပ်ကို ယူသင့်မယူသင့် ချိန်ဆလိုက်သေးသည်။ ။

ငွေမိုးနှင့် တိတိကျကျ စကားမဆိုရသေး။

ဦးအောင်မောင်းစကားကို ဆယ်ခွက်တစ်ခွက် တင်ထားရမည်။ ရှေ့နေဆိုတာ ကြမ်းပိုးကို လိပ်ဖြစ် အောင် ပြောသောလူစားမို့ ယုံကြည်

ထားလို့ မဖြစ်သေး။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ သူ့မဟေသီ သိလို့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်သောကိစ္စရပ်မို့ ငွေမိုး၏ လက်ဆောင်ကိုပါ ချန်လှပ် ထားလိုက်ပြီး ဦးအောင်မောင်းနှင့် အတူ ရုံးခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့လေသည် ။

ဦးအောင်မောင်း၏ ရုံးခန်းတည်ရှိရာသို့ လိုက်ပို့ပေးရင်း နားပူဒဏ် ခံလိုက်ရသေးသည် ။

"မောင်ရင်လောကမှာ လျှို့ဝှက်ချက်ဆိုတာ မရှိသေးဘူး၊ ကမ္ဘာကြီးကို အကျယ်ကြီး ထင်မှတ်ပြီး ရေ ခြား မြေခြားမှာ ခြံခုန်တဲ့ ကိစ္စဟာ ပြီးသွားပြီဆိုပြီး သောက်ပြီးသား တစ်ခါသုံး ကော်ဖီခွက်ကို ပစ်ခဲ့လို့ သာရမယ်၊ ဒီကိစ္စမျိုးက မောင်ရင်သေတဲ့ အထိ လိုက်ပါမယ့်ကိစ္စမျိုး ဖြစ်နေတော့"

"ရောက်ပြီ အန်ကယ်၊ ကားထိုးစရာ နေရာလည်း မရှိတော့ ဆင်းလိုက်တော့ဗျာ"

ကျော်ဘုန်းလူ ရန်ကုန်မြို့လယ်ရှိ လမ်းများ ၌ ကားရပ်စရာ နေရာမရှိအောင် ကားများ ပေါများ နေမှုကို ကျေးဇူးမတင်စဖူး တင်သွားရသည် ။

အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဦးအောင်မောင်း ကသုတ်ကရက်နှင့် ကားပေါ်မှ ဆင်းသွားခြင်းကြောင့် ဖြစ် လေသည် ။

အခန်း (၂)

ဘုရားရေ ဒါမဖြစ်သင့်တဲ့ ကိစ္စပဲ၊ ဒေါက်တာလီက ဘယ်လိုများ လုပ်ချလိုက်တာပါလိမ့်။ ‘ကလေး’တဲ့ လား၊ ယောက်ျားကလေးလား၊ မိန်းကလေးလား၊ ဒါကိုတောင် သူ မမေးလိုက်မိအောင် ဗျာများ သွားခဲ့သည်။ ။

ကျော်ဘုန်းလူ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။ ။ မီးပွိုင့်စိမ်းသွားသဖြင့် ကားထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ ။ ကြက်လျှာ စွန်း ဒံပေါက်အနီး မီးပွိုင့်က အင်မတန်ရှုပ်သည်။ ။ ရှုပ်တာမှ ကားရော၊ လူတွေရော၊ ဈေးဆိုင်ခန်းတွေရော၊ ပလက်ဖောင်းဈေးသည် တွေများ တော့ လူတွေက လမ်းပေါ်ရောက်၊ လူတွေက လမ်းပေါ်ရောက်တော့ ကားတွေ က ကတ်သီးကတ်သတ် လိပ်လို သတိနှင့် မောင်းနှင်ရသည်။ ။ ဒီကြားထဲ ဆိုက်ကားတွေက သူတို့ အနေးယာဉ် ဆိုတာကို မေ့လျက် အမြန်ယာဉ်ကားများကို အနိုင်ကျင့် ဖယ်ခိုင်းတတ်သေး။

"ဟူး စိတ်ပျက်စရာကြီး"

ကျော်ဘုန်းလူ လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ။ နောက်ဆက်တွဲ ညည်းတွားလိုက်သည့် "စိတ် ပျက်စရာကြီး"က ဘာကို ရည်စူးမှန်းပင် သူ့ကိုယ်သူ မသိအောင် ဖြစ်နေသည်။ ။

အဓိက စိတ်ပျက်တာ ဦးအောင်မောင်း ပေးသောသတင်းသည် မှားယွင်းမှုတစ်ခုသာ ဖြစ်စေချင်သည်။ ။ ဖြစ်ပစေဟု လည်း ဆုတောင်း

နေမိသည် ။

‘ခင်’ သိသွားလို့ ကတော့ လွယ်မည်မထင်။

‘ခင်’က အစွဲအလမ်းကြီးသည် ။

အချစ်လောဘလည်း ကြီးသည် ။

ပြီးတော့ ဒေါသလည်း ကြီးသည် ။

အဲဒါတွေထက် အဆိုးဆုံးက ခင့်ကို အသည်းအသန်ချစ်ခဲ့ခြင်း၊ ပိုးခဲ့ခြင်း၊ ရယူခဲ့ခြင်းတို့ ကြောင့် ခင့် မျက်နှာ အညိုမခံရနိုင်အောင် ယောက်ျားသိက္ခာ အကျခံလောက်အောင်ကို သူ ခင့်ကို ချစ်ချင်ကြင်နာ ယုယ တတ်သည် ။

သူ လက်သုံးစကားအရ "ကိုယ်က ချစ်ရသူကိုး၊ အလျှော့ပေးရတာ ပေါ့"

ဟူသောစကား။

ထိုအခါမျိုး ခင်က မျက်စောင်းထိုးကာ

"ယောက်ျားတွေဟာ အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုး လုပ်တတ်တာ၊ အဲဒီထဲမှာ မောင် မပါဘူးဆိုရင် မောင့်စကားတွေကို ခင်ယုံမယ်၊ လောလောဆယ်တော့ ချင့်ယုံမယ် မောင်ရေ ချင့်ယုံဦးမယ်"

ဟု သာ ခန်းခနဲ ပြောဆိုတတ်သည် ။

ခင်သည် အေးဆေးသည် ။ သို့သော် စိတ်ကူးတို့ ကို အကောင်အထည် ဖော်တတ်သူဖြစ်သည် ။ ကျောက် ကုန်းရောက်ခဲ့လေပြီ။ ခင်ကတော့ အိမ်မှာ ရှိနေမည်။ ရှိချင်မှ လည်း ရှိမည်။ သမီးကြီးကို အကြိုအပို့လုပ်နေလျှင် ရှိမည် မဟုတ်။ လောလောဆယ် သူ့ဆု

တောင်းလိုက်မိသည်။ ။

"အိမ်မှာ ခင်ရှိမနေပါစေနဲ့ "ဟု ။

သို့သော် သူ့ဆုတောင်း မပြည့်ဝခဲ့။ ရွှေယင်းမာလမ်းရှိ သူတို့ ခြံဝန်း
ထဲ ကွေ့တက်ဝင်လိုက်သည် နှင့် အိမ်ဘေး၌ ရပ်ထားသော ခင် မောင်း
နေကျ ဗင်ကားဖြူလေးကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

သူ လေပူတစ်ချက် ထပ်မံမှုတ်ထုတ်ပြီး မျက်နှာကြောများ လျှော
လိုက်ရသည်။ ။

ခင်မေးတာကို ဖြေနိုင်ဖို့ လည်း သူအာရုံစိုက်ဖို့ လိုသည်။ ။ ခင်က သူ
မေးတာကို မကြားရ၍ မဖြေလျှင်

"မောင် ဘာတွေတွေးနေလို့ ခင်မေးတာကို မကြားရတာလဲ၊ မော်
ဒယ်တွေ ဓာတ်ပုံကြည့်ပြီး စိတ်ကူး ယဉ်နေ လို့ လား"ဟု ခနိုးခန့် စကား
လုံးများ နှင့် ပစ်ပေါက်မှာ စိုးရိမ်သည်။ ။

ခုတော့

ခင်ကိုယ်တိုင် အိမ်တံခါးဝ သံပန်းသော့ခလောက်ကို ဖွင့်ပေးရင်း

"ဒီနေ့ မောင်နောက်ကျတယ်"

"ကျဆို မိကျောင်းသား ဦးအောင်မောင်း ရောက်လာလို့ "

ဟိုက်သွားပါပြီ။ ဦးအောင်မောင်း ရောက်လာသည် ဆိုလျှင် နောက်
ဆက်တွဲမေးခွန်းတွေ တသီကြီး ရောက်လာနိုင်သည် ကို သိလျက်နှင့် ကို
ယုံလျှာကို ဖြတ်ပစ်ဖို့ ကောင်းတယ်။

"အန်ကယ်ဦးအောင်မောင်းက ဘာကိစ္စ ရောက်လာရတာလဲ"

ပေါက်တဲ့ နဖူး မထူးတော့ပါဘူး။

"ငွေမိုးက မောင့်အတွက် စာအုပ်လက်ဆောင် ပေးလိုက်လို့ ပါ။ ရုံးခန်းမှာ ထားခဲ့တယ်။ မိဒီယာသမားတွေအတွက် ဗဟု သုတရစေမယ့် စာအုပ်လို့ ပြောတာပဲ"

"ဪ မောင်မြန်မြန်ရေချိုးလိုက်တော့၊ မောင့်အကြိုက် ရွှေတောင်ခေါက်ဆွဲ လုပ်ထားတယ်"

"အိုကေ"

ခင်က ပြောပြောဆိုဆို သူ့လက်မောင်းကို ချိတ်တွဲကာ လိုက်ပါလာသည်။

"သမီးငယ်ရော"

"ကျူရှင်သွားပြီလေ မောင်"

"ဪ"

သမီးနှစ်ယောက်စလုံး၏ တာဝန်ကို အပြည့်အဝထမ်းဆောင်နေသော ချစ်ဇနီး 'ခင်'ကို သူ လေးလေး စားစားပင် ကျေးဇူးတင်နေမိသည်။

ဒီနှစ် သမီးကြီးက ရှစ်တန်း(Garde nine)ကို ရောက်တော့ နံနက်ပိုင်း။ သမီးငယ်က ငါးတန်း(Gread Six)ဆိုတော့ ညနေပိုင်း။ ပြီးတော့ သမီးကြီး အရွယ်ရောက်စပြု လာပြီဆိုတော့ သူ ဂရုစိုက်ရတော့မည်။

သမီးတွေကို ဂရုစိုက်လျှင် သူ့တာဝန်ပိုင်းတွေကို လျော့နည်းသွားနိုင်သည်။ ခုခေတ် ပညာရေးဝန်ထမ်း ဘဝတွေ၏ တာဝန်ကလည်း (Duty is Duty)ဆိုသလို (၂၄)နာရီလုံးလုံး တာဝန်ပေးလျှင် ထမ်းဆောင်နိုင်ရမည်ဆိုတော့ မိသားစုဘဝကို အင်မတန်အလေးထားသော ခင်က မိသားစုအရေး သူသည် အဓိကကျသောမိခင်၊ အိမ်ရှင်မနေရာ၌ ရှိနေသ

ည် ။ နိုင်ငံဝန်ထမ်းကတော့ ဒီလောက်များ ပြားလှသော သန်းပေါင်း(၄၀)မှာ မိမိတစ် ယောက်ထွက်လိုက်လို့ ဘာမှ လျော့မသွား၊ မျိုးဆက်သစ် သို့တည်းမဟုတ် သွေးသစ်လောင်း ဆရာ ဆရာမ သစ်တို့ အတွက် နေ ရာဖယ်ပေးပြီးသားပင် ဖြစ်သွားသေးဟု ယူဆကာ။

သမီးတို့ ကျောင်းမှာ ပင် အထက်တန်းပြဆရာမအဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေသော ‘ခင်’။ မိသားစု ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကြောင့် ဟု အကြောင်းပြကာ တာဝန်မှ နုတ်ထွက်ခဲ့ လိုက်လေတော့သည် ။

ဒါတင်မကသေး၊ ခင်၏ ဝါသနာကွန့်မြူးမှုအရ လုံးချင်းလောကသို့ လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ခန့်ကတည်းက ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ခေတ်စကားအရ စ ထွက်ထွက်ချင်းမှာ ပင် ‘ပေါက်’သွားခဲ့သည် ။ စတုတ္ထမြောက် လုံးချင်းဝတ္ထု စာအုပ်တွင် တန်းဝင်သွားခဲ့သော်လည်း မိသားစုအရေးကို ဦးစား ပေးနေရတော့ လုံးချင်းစာအုပ် အထွက်ကျခဲ့ သော်လည်း ရောင်းတန်းဝင် စာရေးဆရာအဖြစ်ကတော့ တန်းမဆင်းခဲ့ပါချေ။

ဒီနှစ်နှစ်ကျောင်းမှာ သမီးတို့ အောင်စာရင်းထွက်ပြီးသည် နေ့မှာ ပင် ခင်က ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးထံမှ တစ်ဆင့် နုတ်ထွက်စာကို ယတိပြ တ်တင်ခဲ့ လိုက်လေတော့သည် ။ ကျောင်းဆရာမဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်သံ ယောဇဉ် ကို ယတိပြတ်ဖြတ်ချ လိုက်လေသည့် ‘ခင်’ကို သူကျေးဇူးတင် ခဲ့သည် ။

သူ ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ထပ်ထုတ်ဝေနိုင်ခဲ့သည် ။ အားကစားဂျာနယ်၊ တိတိပပဆိုရလျှင် ဘောလုံး ဂျာနယ်ဖြစ်သည် ။

ဒါ ခင့်ကျေးဇူးပင်။ ခင်က သမီးနှစ်ယောက်တာဝန်ကို လုံးလုံးလျားလျား ယူလိုက်ပြီဆိုတော့ သူက သူ့စာပေတိုက် တိုးချဲ့ရုံ သက်သက် ဖြစ်သွားခဲ့သည် ။

"ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်"

တံခါးခေါက်သံနှင့် အတူ

"မောင်ရေ မောင် ရေချိုးတာ ကြာနေပြီလေ၊ အိပ်များ အိပ်ပျော်နေ သလားလို့ "

"ပြီးပြီ ပြီးပြီ"

ကျော်ဘုန်းလူ 'ခင်' တွေးခြင်းမှ လွန်မြောက်သွားပြီး ပစ္စုပ္ပန် ခင်၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက် တိုက်ရိုက် ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။ ။

"မောင် ခေါင်းမလျှော်ပြန်ဘူးလား၊ တစ်ပတ်ရှိပြီထင်တယ်"

"မေ့သွားလို့ ပါကွာ"

ခင်က သူ့ကိုယ်မှ ရေစက်များကို သုတ်ပေးရင်း ပွစိပွစိလုပ်သည်။ ။

"မောင်က ခေါင်းလျှော် သိပ်ပျင်းတာပဲ၊ ခင်တို့လို ဆံပင်ရှည်ရင် ခက် မယ်"

"အဟဲ"ဟု သာ သူရယ်သွမ်းသွေးရင်း ခင်ထုတ်ပေးထားသော အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်လိုက် သည်။ ။

"ဟော ခေါင်းစုတ်ဖွားနဲ့ ထွက်တော့မယ် နေဦး"

ခင်က ပြောပြောဆိုဆို ခေါင်းဖြီးပေးရပြန်သည်။ ။

"တော်ကြာ စားပြီး တစ်ရေးအိပ်ပြီး ရုံးပြန်သွားမှာ ပဲဟာ"

"အိပ်ကာမှ အိပ်ရော စုတ်ဖွားဖွားနဲ့ နေတာ ခင်မကြိုက်ပါဘူး၊ ကဲ လာ"

ထမင်းစားခန်းသို့ နှစ်ယောက်သား ရောက်လာတော့ စာဥှကအသင့်

ပင် ဟင်းရည်ပူပူလေး လာချပေး သည် ။ ကော်ဖီနှပ်စက်က ကော်ဖီရနံ့
က သင်းနေသည် ။

ခင်ကတော့ ကော်ဖီကို ရှယ်နှပ်ထားပြီး ရှယ်သောက်လေ့ရှိသည် ။
ခါးဆိမ့်လေး။

"မောင်ထမင်းတစ်ခါတည်း စားချင်ရင်လည်း ရတယ်နော်၊ သမီးတို့
ကို ချိုင့်အတွက် ချက်ပြုတ်ရင်း အဆင်သင့်ပဲ"

"အိပ်ရာက နိုးမှ ဆာရင်လည်း စားသွားတာပေါ့။ ဒါမှ မဟုတ် ညနေ
မှ ပေါင်းစားမယ်၊ မောင် ဒီည (၃၂)လမ်းမှာ ပဲ မိုးလင်းချင် လင်းသွား
မယ်"

"ဟင် မနက်ဖြန် ဘောလုံးဂျာနယ် ထွက်ရက်လည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ "

"အော့ဖ်စက်ကဟာတွေ အလျင်မီဖို့ အပ်ထားတာတွေရှိတယ်၊ ပြီး
သွားရင်လည်း စောစောပြန်ခဲ့မယ်"

"သိပ်ညဉ့်နက်ရင် ပြန်မလာပါနဲ့ ၊ အော့ဖ်စက်မှာ အိပ်တာ ရုံးခန်းမှာ
အိပ်တာကမှ စိတ်ချရဦးမယ်"

ကျော်ဘုန်းလူ ငြိမ်သက်နေလိုက်ပြီး ရွှေတောင်ခေါက်ဆွဲကိုသာ
ခေါင်းမဖော်တမ်း ငုံ့လွေးလေတော့ သည် ။ နှစ်ပန်းကန်မောက်မောက်
ကတော့ အေးအေးသက်သက်သာသာပင် ကုန်သွားလေသည် ။

ခင်ကတော့ တို့ ကနန်း ဆိတ်ကနန်းသာ စားလေသည် ။ သမီးတွေနဲ့
စားထားဟန်ရှိသည် ။

"ကိုင်း မောင် အိပ်နှင့် တော့၊ ခင် သိမ့်ကို သွားကြိုလိုက်ဦးမယ်"

"မောင် သွားကြိုပေးမယ်လေ"

"အေးအေးဆေးသာ အိပ်စမ်းပါ မောင်ရယ်၊ ခင်သွားပြီနော်"

ခင်က ကားသော့ယူပြီး ထွက်သွားလေသည်။ သူလည်း အိပ်ခန်းထဲ သို့ ပြန်ဝင်ခဲ့ လိုက်လေသည်။ ။

တိတိပပမသိရသေးသော ပြဿနာ အကြောင်းရပ်တစ်ခုအတွက် လောလောဆယ် သူဦးနှောက် အစား မခံသေးပါချေ။

ညက ဘောလုံးပွဲကလည်း ကိုက်ထားသည် ဆိုတော့ သူမျက်တောင် လေးလံ လာပြီး စင်းကျကာ အိပ် ပျော်ခြင်းက အနိုင်ယူသွားလေတော့ သည်။ ။
